

[Viggo Starcke.]

del af industrien, og som helhed vil industrien tabe ved gennemførelsen af dette, fordi omkostningsniveauet og konkurrenceevnen vil blive nedsat. Nu er der det mærkelige ved det, at selv tekstilfabrikanterne er sure over dette lovforslag, fordi det i kraft af sin udformning væsentligt vil lægge en højere told på de gode, dyre kvaliteter og kun en ringe toldforhøjelse på de billige kvaliteter; på enkelte billige kvaliteters område vil det endda bevirke en nedsættelse af tolden. Men da den danske industri væsentligt fremstiller de billige varer og ikke så meget de dyre, kan man ikke engang tilfredsstille tekstilfabrikanterne med dette lovforslag. Der findes imidlertid en række danske fabrikker, som ikke vil sælge til alle detailhandlere, men kun til ganske enkelte udvalgte detaillister. Der findes danske fabrikker, som forlanger, at grossisterne skal betale detailpris til de danske fabrikker, og sådanne grossister er derefter selvfølgelig interesseret i at købe de udenlandske varer, som de kan få til engrospris.

Mange danske fabrikker har fået Marshallhjælp og har på denne måde i dag fået anskaffet tip-top moderne maskiner, der er fuldtud konkurrencedygtige. Hvis der derfor virkelig er nogen, der mener, at tekstilindustrien skal have hjælp, så lad os dog overveje det, som den store toldkommission anbefalede i 1797 under Reventlows og Ove Mallinges ledelse. Da strøg de al toldbeskyttelse i toldloven og foreslog, at hvis en industri skulle have hjælp, måtte den udbetales som direkte tilskud, for på den måde ved man, hvad det kommer til at koste befolkningen.

Hvad angår toldvæsenet, kunne jeg egentlig godt lide at vide, efter hvilket princip man doserer toldprocenterne og toldsatserne. Det er de forunderligste regler og de vilkårligste satser, og ofte får man det indtryk, at der er tale om nådesbevisninger eller skjulte indflydelser fra bestemte særinteresser.

Selve problemet væggtold og værditold er endnu ikke gennemtænkt og gennemundersøgt, men det er et meget lille problem. Det er et detailproblem, der ikke må anvendes som en afledningsmanøvre fra det virkelige problem, som er dette: told eller frihandel. Jeg vil gerne spørge den højtærede

finansminister, hvorvidt problemet væggtold og værditold har været undersøgt og diskuteret i toldkommissionen, og hvilke erfaringer man i så fald har. Jeg har ladet mig fortælle, at fremragende toldembedsmænd erklærer, at hvis man går over til værditold, kan toldvæsenet opdage snyderi, hvis det finder sted i enkelte tilfælde, men hvis det sker systematiseret gennem uærlig fakturering, kan toldvæsenet praktisk talt ikke opdage snyderiet, således at værditolden indebærer en fare for på denne måde at fremkalde skattesnyd.

I det hele taget vil jeg gerne spørge den højtærede finansminister: Hvorfor har det høje ting ikke fået en betænkning fra toldkommissionen? Det ville dog være naturligt, inden tinget skal tage stilling til et forslag som dette, der har været behandlet i kommissionen, at det får at vide, hvad toldkommissionen og de forskellige repræsentanter der mener derom. Jeg vil henstille til den højtærede finansminister, at tinget får disse oplysninger, inden dette lovforslag behandles videre.

Det danske landbrug vil komme til at bære hovedbyrden sammen med de andre eksporterhverv. Landbruget og de andre eksporterhverv, som skal kunne konkurrere på verdensmarkedet, får nemlig deres omkostninger sat op og deres konkurrenceevne sat ned, og det er ikke i Danmarks interesse. Landbruget laver billig mad til industrien, og billig mad er et meget vigtigt råstof for enhver industri. Det er en køn form for gengæld, at landbruget skal komme til at betale dyrere tøj. Når talen er om Danmarks forhold til England, ligger det sådan, at hovedparten af dansk eksport går til det engelske marked, medens kun en meget lille procent af den engelske eksport går til Danmark, og dette er en særdeles dårlig udgangsstilling, hvis man ønsker at indlede en toldkrig med England. Det er ganske givet, at mange lande, hvis Danmark forhøjer sine tekstiltoldsatser, vil gøre gengæld overfor andre brancher. Englands baconimport har i det sidste år ligget på 1 400 mill. kr. Samtidig har den engelske svineproduktion modtaget subsidier fra den engelske stat på 1 200 mill. kr., næsten samme beløb. Det er dyrt for de engelske forbrugere, men i dag omgås den engelske regering med planer om at lægge en 10 pct.s told på bacon. Der er meget stor